

[Ninn-Hansen]

tier, forelægge dem sagen og derefter drøfte, om man skulle fremsætte forslag, hvorfor mente statsministeren dengang, det var rigtigt, hvis han ikke mente sig bundet af et forlig imellem disse fem partier?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Der er ingen undvigelsesmanøvre fra min side. Men der er en fremgangsmåde i denne sag, som i hvert fald jeg finder betænkelig, nemlig dette, at man mere end 3 år efter kommer og hævder, at der findes en mundtlig aftale, som går ud over det, der står på prent, og som er aftalt imellem først de fire partier og senere i en lidt anden form, nemlig en tiltrædelsesform, med de konservative. Det er det, der er aftalt. Så kan man selvfølgelig begynde at fortolke og udlægge den tekst, men for mig er der ingen tvivl om, at det, der står i den tekst, sigter præcis på det, som ATP-bestyrelsen har drøftet, taget stilling til, og som regeringen har sagt vi synes er en udmærket beslutning, nemlig formen for udbetaling, og det er det, vi også vil lovgive om. Alt andet er ikke noget, der er givet tilsagn om at man skulle optage særlige drøftelser med partierne om.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Vil statsministeren bestride, at der under det første møde, hvori det konservative parti var repræsenteret af hr. Poul Schlüter, hr. Stetter og mig – og fra regeringens side i hvert fald statsministeren og Per Hækkerup – på et spørgsmål fra hr. Poul Schlüter blev sagt: de indefrosne dyrtidsportioner vil under ingen omstændigheder blive benyttet til ØD-lignende ordninger? Dernæst: blev der givet tilsagn om, at hvis der skete ændringer i lovgivningen – og det blev meddelt os, at det måtte der ske undervejs – skulle vi være enige om disse ændringer? Endelig: blev der givet et tilsagn om, at arbejdsmarkedets parter ikke skulle udsættes for en ordning, de var imod? Det kom frem på den måde, at der fra konservativ side blev fremsat et ønske om, at begge arbejdsmarkedets parter skulle acceptere nyordninger i forbindelse med ATP, hvoroverfor Per Hækkerup sagde, at man så kunne nøjes med at skrive ATPs bestyrelse, fordi der var paritet i ATPs bestyrelse, hvad der jo også var dengang. Således

fandt mødet sted. De tilsagn blev givet, og det er ganske ligegyldigt, om vi befinder os i 1976 eller 1979: aftaler er til for at blive holdt.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

For det første er der jo ikke tale om en ØD-ordning. Der er tale om, at man med hensyn til en pensionskasse, som vi faktisk kan betegne den, laver en speciel ordning for nogle helt specielle penge, der under en ganske bestemt omstændighed er kommet ind.

Så er der spørgsmålet om enighed – javel, men når man laver en aftale i 1976, er der vel en grænse for, hvor mange år frem i tiden en sådan aftale kan gælde. Det er et problem, man selvfølgelig altid kan diskutere, men jeg vil i hvert fald hævde, at der her er tale om noget, der ikke strider imod det, der konkret er aftalt, og fordi man nu ikke kan lide denne lovgivning, er det meget kunstfærdigt at hægte mere på aftalen end det, jeg her har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Nu er jeg i hvert fald i stand til at takke statsministeren for én ting: statsministeren vil ikke bestride, at der dengang blev truffet en aftale om, at der skulle være enighed mellem forligspartierne. Nu holder statsministeren sig alene til, at der er gået et så langt tidsrum som 3 år, og at det så ikke længere gælder. Jeg vil lade både denne sal og alle andre vurdere, om de virkelig synes, det er en rimelig indvending over for en klar aftale at sige, at den ikke gælder længere, når der er gået 3 år. Hvordan i alverden statsministeren med en sådan udtalelse kan tænke sig at få et forlig om den lovgivning, vi drøfter i disse dage, vil jeg gerne se, før nogen vil hoppe på den efter den udtalelse.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil sige til hr. Ninn-Hansen, at de tre punkter, hr. Ninn-Hansen omtalte fra mødet, og som jeg vel husker også blev diskuteret i de fem partiets kreds, er nøje respekteret i det, regeringen har foretaget sig.

Hvad angår spørgsmålet om, at de indefrosne midler ikke kunne omdannes til en ØD-fond, har vi klart understreget det fra starten og også i debatten her i dag, at det